

prauitas in natura. declinatio ab eo quod secundum naturam. Morbus eius, quod secundum naturam.
 Spes, Expectatio homini. Furor, Corruptio aestimationis uerae. Loquacitas, Resoluta loquendi, sine ratione interuentia. Contrarietas, distantia maxima illorum, quae sub eodem genere per quosdam differentias continetur. Inuolutarium, quod praeter sententiam factum. Disciplina, facultas animam curas. Eruditio disciplinae traditio, Legum institutio, scientia ciuitatem tumultu uacua reddens. Monitio, sermo ex sententia castigans, sermo ab erroribus absterrrens. Auxilium, expulsio mali, uel adulti, uel et imminetis. Castigatio, curatio animae ob commissa scelera. Potestas, excellentia in agendis, seu dicendis habitus, quo potentes efficimur. Robur, uis unumquodque in natura sua seruans eo, quod detrimenta deuitat.

Finis Definitionum.

Pythagorae philosophi aurea uerba.

Immortales primum deos, ut leges iubet, honora, Iustitiam cole,
 deinde beatos heroes. Terrestres postea demones. Quae lege instituta sunt, serua. Honora parietes, atque propinques. Ex aliis hominibus illum tibi amicum facias, qui sit uirtute praestantior. Cede mitibus uerbis, opibusque utilibus. Ne amicum tuum erroris exigui causa aduersum tibi reddas, feras quoad possis. Potestas autem iuxta necessitatem habitat. Hac ita considera. ab iis autem abstine, a uentre primum, sono deinde, luxuriaque, & ira. Nihil turpe committas, neque coram aliis, neque tecum. Maxime omnium uerere te ipsum. Iustitiam exerce, uerbo simul, & opere. Consuesce nihil sine ratione facere. Scito mortem fato esse omnibus institutam. Pecuniam in tempe cumulare, & rursus cum res postulat, erogare discito. Eorum, quae fortuitis casibus aduersa contingunt hominibus, quacumque sorte habueris, sine perturbacione feras. Mederi oportet quoad possis. Scito non multa ex iis fortunam hominibus bonis afferre. Multi uariis sermones, partim boni, partim mali uulgo circumferuntur, quibus ne mouearis, neque te coherceri permittas. Si quid uero falsum dicatur, moderate feras. Quod tibi nunc dico omnino perficito. Nemo te, aut agendo, aut dicendo ad id inducat, quod tibi non sit melius. Consule ante opus, ne quid temere agas. Miseri quippe hominis est, aliquid dicere, uel agere temere. Ne facias ea, quae quandoque te possit afficere poenitentia. Quae ignoraueris ne facias, sed quantum necesse est discite. Atque ita uitam iocundissimam transiges. Sanitatem corporis ne neglexeris, sed mensuram cibo, potuique, & exercitationibus adhibe, mensuram uero illam dico, quae nullis te molestiis afficiet. Puro & sine delitiis uictui consuesce. Illa deuita, quae inuidiam concitant, Ne fortunae bona praeter opportunitatem effundas, neque sis illiberalis. mediocritas. n. in omnibus optima. Ne feceris, quae te laedere possint. Ante opus considera. Ne te prius molli sono tradideris, quam diurna opera ter mente reuolueris,

Qua

Pythagoræ Philisophi Aurea uerba

Qua transiui: qd egi: qd quod agendū fuerit, prætermisi: à primo incipi ens, discurras ad reliqua. Cū turpe qd feceris, te ipsum crucia. Cnm uero bona pfeceis, tibi cōgratulare. Hæc exercere, hæc meditari, hæc te amare oportet. hæc te i diuinæ uirtutis uestigiis collocabūt p eū. q animo nrō quadruplicē fontē ppetuo fluētis naturæ tradidit. Exi ad opus, cū diis uo ueris. Nā ista si tenebis, cognosces imortaliū deoꝝ, mortaliū ue hominū cōditionē, qua procedunt, & cōtinentur oīa. Cognosces quātū fas ē, naturā circa oīa simile. ne te sperare cōtingat, quæ sperāda non sūt. neq; te qcq̄ lateat. Cognosces hoīes, cū suoꝝ sint maloꝝ cā miseros esse. Qui bona, q̄ prope sunt, nec uidēt, nec audiūt. Solutionē uero maloꝝ pauci admodū itelligunt. Tale fatū lædit mētes hoīū, q̄ reuolutiōibus q̄busdam ex aliis ad alia ferūtur, i finitis malis obnoxii lætifera discordia i sita latēter obest, eam tu cedēdo deuita, & postq̄ uenerit, ne exaugeas. O Iupiter pater, uel a malis hoīes libera, uel ostēde illis, quo dæmone utantur. At tu cōfide, quoniā diuinū genus hoībus iest. his. n. sacra natura proferēs uniuersa demōstrat. Quoꝝ si qd tibi fuerit reuelatū, abstinebis, ab iis, a q̄bus abstinēdū iubeo. Quod si medicinā adhibueris, aiām ab his laboribꝰ liberabis. Veꝝ abstine à mortalibus, q̄ supra diximus i purgatiōe solutionēq; animæ. Recto iudicio cōsidera singula. Optimā deinde sententiā tibi uelut aurigam præpone.

☉ Corpore deposito cum liber ad æthera perges,

☉ Euades hominem, factus deus ætheris almi.

☉ Symbola, pythagore phylosophi.

☉ Cum ueneris in templum adora, neq; aliquid interim, quod ad uictū pertineat, aut dicas, aut agas, Ex itinere præter propositū nō ē ingredi

endū i templū, neq; orādū, neq; etiā si prope uestibulū ipsum trāsueris.

☉ Nudis pedibus sacrifica, & adora. ☉ Populares uias fuge, p diuerticula uade.

☉ Ab eo, quod nigram caudam habet abstie, terrestrium enim deorum est.

☉ Linguā in primis coherce deum imitans.

☉ Flantibus uentis echon adora. ☉ Ignem gladio ne scalpas

☉ Omne acutum abste dimoue. ☉ Viro, qui pōdus eleuat auxilia-

re. nō tamē cū eo deponas, q̄ deponit. ☉ In calceos dextrū præmitte

pedē, i lauacrū uero sinistrū. ☉ Derebꝰ diuinis absq; lumine ne lo-

quaris. ☉ Iugum ne transilias. ☉ Stateram ne transilias.

☉ Cum domo discesseris, ne reuertaris, furia enim congregientur.

☉ Ad solem uersus ne mingas. ☉ Ad solem uersus ne loquaris.

☉ Oleo sedem ne abstergas. ☉ Gallum nutrias quidem, ne tamē sa-